

- 3) następujące związki nieorganiczne:
 - a) węglan wapniowy,
 - b) węglan i tlenek magnezowy,
 - c) węglan i tlenki żelaza (ochra naturalna),
 - d) dwutlenek tytanu,
 - e) węgiel w postaci sadzy bądź grafitu,
 - f) ultramaryna,
- 4) pigmenty i laki nierozpuszczalne glinowe, wapniowe i magnezowe dozwolonych barwników.

§ 2. 1. Barwniki, o których mowa w § 1, nie mogą zawierać:

- 1) rtęci, chromu, cynku, kadmu, talu i rozpuszczalnych związków baru — w ilościach wykrywalnych,
- 2) zanieczyszczeń mineralnych w ilościach przekraczających:
 - a) 5 mg/kg arsenu,
 - b) 40 mg/kg ołowiu oraz
 - c) 50 mg/kg miedzi,
- 3) zanieczyszczeń organicznych w ilościach przekraczających 40 mg/kg amii w przeliczeniu na anilinę,
- 4) naftyloaminy, benzydiny, 4-aminodwufenylu.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 lit. c) nie dotyczy kompleksu miedziowego chlorofilu, który może zawierać nie więcej niż 4,0% miedzi związanej i nie więcej niż 0,1% miedzi zjonizowanej.

§ 3. Ilość użytego barwnika nie może przekraczać najmniejszej ilości potrzebnej do osiągnięcia właściwego zabarwienia, z tym że ilość użytego kompleksu miedziowego chlorofilu nie może przekraczać 0,25%.

§ 4. 1. Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej na wniosek wytwórców lub importerów barwników wpisuje do rejestru syntetyczne barwniki organiczne wymienione w § 1 pkt 2, co do których badanie przeprowadzone przez Państwo-

wy Zakład Higieny wykazało, że nie są szkodliwe dla zdrowia.

2. Nie wymagają rejestracji określonej w ust. 1 barwniki zarejestrowane w myśl przepisów o badaniu artykułów żywności.

§ 5. 1. Wytwórca bądź importer ubiegający się o wpisanie do rejestru syntetycznego barwnika organicznego wymienionego w § 1 pkt 2 powinien wnieść do Państwowego Zakładu Higieny podanie dołączając do niego:

- 1) 2 próby barwnika w ilości po 50 g,
- 2) 25 egzemplarzy wzorów etykiety i opakowań, w których barwnik ma być wprowadzony do obrotu,
- 3) deklarację o składzie barwnika z podaniem chemicznych i botanicznych nazw składników oraz
- 4) opłatę za badanie.

2. Etykieta barwnika (ust. 1 pkt 2) powinna zawierać:

- 1) nazwisko (firmę) i adres wytwórcy,
- 2) nazwę barwnika naukową (chemiczną, botaniczną) i handlową, jeżeli ta ostatnia ma być używana,
- 3) oznaczenie, że barwnik jest przeznaczony do barwienia leków gotowych,
- 4) numer i datę rejestru.

§ 6. Rozporządzenie nie dotyczy leków produkowanych na eksport.

§ 7. Wytwórcy, którzy dotychczas przy wyrobie leków gotowych stosowali barwniki nie przewidziane w rozporządzeniu, mogą stosować te barwniki przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

216

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 czerwca 1965 r.

dotyczące ratyfikacji przez Filipiny Konwencji w sprawie zgody na zawarcie małżeństwa, najniższego wieku małżeńskiego i rejestracji małżeństw, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 10 grudnia 1962 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 4 ustęp 2 Konwencji w sprawie zgody na zawarcie małżeństwa, najniższego wieku małżeńskiego i rejestracji małżeństw, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 10 grudnia 1962 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 9, poz. 53), Rząd Filipin złożył dnia 21 stycznia 1965 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji z następującym oświadczeniem:

„Konwencja w sprawie zgody na zawarcie małżeństwa, najniższego wieku małżeńskiego i rejestracji małżeństw została, między innymi, przyjęta w tym celu, aby zapewnić wszystkim osobom całkowitą swobodę w wyborze małżonka. Artykuł pierwszy ustęp 1 Konwencji wymaga wyrażenia pełnej i swobodnej zgody obu stron w obecności właściwej władzy oraz świadków. Biorąc pod uwagę postanowienia

swego Kodeksu cywilnego Filipiny przy ratyfikacji tej Konwencji interpretują ustęp 2 Artykułu pierwszego (który zezwala w wyjątkowych przypadkach na zawarcie małżeństwa przez pełnomocnika), jako nie nakładający na Filipiny obowiązku zezwolenia na swym terytorium na zawarcie małżeństwa przez pełnomocnika lub małżeństw tego rodzaju, jakie omawiane są w tym ustępie, w przypadku jeśli taki rodzaj małżeństwa nie jest dopuszczalny przez ustawodawstwo Filipin.

Tak więc zawarcie małżeństwa na terytorium Filipin w nieobecności jednej ze stron w warunkach określonych we wspomnianym ustępie będzie dopuszczalne jedynie wówczas, gdy na to zezwoli ustawodawstwo Filipin”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*